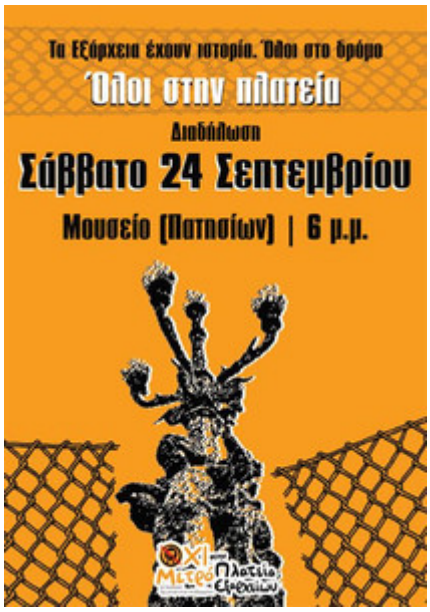

Εξευγενισμός στα Εξάρχεια σημαίνει ξεριζωμός της πλατείας, της γειτονιάς, των ανθρώπων της

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΕΕ-ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Κίνηση Πόλης

Ανακοίνωση της επιτροπής 1ου διαμερίσματος της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αθήνα

Όχι σταθμός του μετρό στην πλατεία Εξαρχείων

Όλοι/ες στην πλατεία

Στηρίζουμε την κινητοποίηση των κατοίκων το Σάββατο 24/9

Από τις 9/8 κάποια πράγματα που θα έπρεπε να είναι αυτονόητα έχουν πάψει να είναι δεδομένα για τους κατοίκους των Εξαρχείων. Αυτονόητα πράγματα όπως το να μπορούν να διασχίζουν τη γειτονιά τους, να πηγαίνουν με τα παιδιά τους σε μια παιδική χαρά, να μπορούν να καθίσουν σε ένα παγκάκι, να μπορούν να κάτσουν σε ένα μαγαζί χωρίς να τους

κοιτούν επιθετικά μαρσάροντας οι -κάθε λίγο- διερχόμενοι αστυνομικοί με τα μηχανάκια της ΔΡΑΣΗ, να μην είναι καταδικασμένοι να ζουν για τα επόμενα -τουλάχιστον οκτώ- χρόνια μέσα σε ένα μόνιμο και ασφυκτικό εργοτάξιο που η σκόνη και ο θόρυβος που θα παράγει δεν θα μπορούν να εκτονωθούν προς καμία κατεύθυνση.

Όμως αυτά που αμφισβητούνται είναι περισσότερα και ακόμα πιο αυτονόητα: το να φορούν τσάντα πλάτης χωρίς άγχος μήπως τους προσάψει η ΕΛ.ΑΣ. τον μισό ποινικό κώδικα, να περπατούν στο δρόμο ελεύθεροι/ες χωρίς να αποφεύγουν δρόμους για να μην τους συλλάβουν, απλά επειδή περπατούν (όπως συνέβη σε δύο δικηγόρους στις 3/9), να μπορούν να βγαίνουν από το σπίτι τους χωρίς να σφίγγουν τα δόντια για να μην απαντήσουν στα υβριστικά, απειλητικά και παρενοχλητικά σχόλια των αστυνομικών. **Αλλά και ακόμα πιο αυτονόητα, όπως το να μπορούν μετά την έξοδό τους να γυρίσουν με ασφάλεια στο σπίτι τους, χωρίς τον φόβο μήπως τις/τους εξυβρίσουν, παρενοχλήσουν λεκτικά, σύρουν και κακοποιήσουν εντός του εργοταξίου και τελικά ληστέψουν οι αστυνομικοί** που, κατά τ' άλλα, προστατεύουν την περιοχή.

Όπως δηλαδή συνέβη σε κάτοικό της το βράδυ της Παρασκευής 9/9. Εν ολίγοις, το αυτονόητο του **να μην ζουν υπό κατοχή με έναν ολόκληρο στρατό κάτω από τα σπίτια τους. Με λίγα λόγια, να ζουν σαν άνθρωποι.**

Η σταυροφορία εναντίον μιας γειτονιάς

Η ενορχηστρωμένη από την ΕΛ.ΑΣ., τη δημοτική αρχή και κεντρικά την κυβέρνηση και τη Ν.Δ. εκστρατεία για το ξερίζωμα της γειτονιάς των Εξαρχείων από τον χώρο της, ασφαλώς δεν είναι κάτι καινούργιο. **Είχε ξεκινήσει από τις εκκενώσεις των καταλήψεων των προσφύγων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και οξύνθηκε λίγους μόλις μήνες μετά την εκλογή της Ν.Δ. το 2019.** Με την απαξίωση και την προβολή των Εξαρχείων ως «άβατου», με τον εκτοπισμό προσφύγ(ισσ)ων και μεταναστ(ρι)ών από την περιοχή και με την επιβολή κλίματος τρομοκρατίας -όπως τώρα- μέσω της έντονης και επιθετικής αστυνομικής παρουσίας στη γειτονιά.

Έτσι λοιπόν, **στις 9/8, με μία ακόμη επίδειξη θρασυδειλίας, το τοπικό και κεντρικό κράτος, φυσικά με τις πλάτες και καθοδήγηση οικονομικών μεγαλοπαραγόντων και την τέλεια πρόφαση της κατασκευή σταθμού της νέας Γραμμής 4 του μετρό, επιχείρησαν κυριολεκτικά να κλέψουν τη γειτονιά από τους/ις κατοίκους της, όσο αυτοί/ές έλειπαν από την πόλη.** Τα Εξάρχεια πνίγηκαν από δυνάμεις της ΕΛ.ΑΣ. που απέκλεισαν κάθε δίοδο προς την πλατεία και συνεργεία εγκατέστησαν περιμετρικά τις

λαμαρίνες και σύρματα, μετατρέποντάς την κυριολεκτικά σε φρούριο. Η συνέχεια είναι γνωστή: αυτή τη φορά ένα πραγματικό άβατο για κατοίκους και επισκέπτες, επιβεβλημένο στη γειτονιά από τους ίδιους που ήρθαν ως δήθεν «απελευθερωτές» της.

Το μετρό ως βιτρίνα

Ο σκοπός της εκστρατείας Μπακογιάννη-Ν.Δ.-ΕΛ.ΑΣ.-Αττικό Μετρό, ασφαλώς δεν είναι η δήθεν βελτιστοποίηση της μετακίνησης κατοίκων και εργαζομένων στο Κέντρο της πόλης.

Άλλωστε αν ήταν αυτό το ζητούμενο, το όλο εγχείρημα θα έπρεπε να ξεκινήσει με μια συγκοινωνιολογική μελέτη που να απαντά στις ανάγκες των κατοίκων της γειτονιάς και των εργαζομένων της Αττικής στο κέντρο, π.χ. από την αποκατάσταση των δρομολογίων λεωφορείων και τρόλεϊ στην περιοχή, τα οποία έχουν καταργηθεί με αποφάσεις των παραπάνω φορέων. Αντ' αυτού, αναδείχθηκε και προβάλλεται σαν «συνταγή σωτηρίας» η κατασκευή σταθμού του μετρό στην πλατεία Εξαρχείων, **σε μία περιοχή που κατά τ' άλλα έχει ήδη σε ακτίνα μικρότερη των 800 μέτρων, όχι έναν, όχι δύο, αλλά τρεις σταθμούς του μετρό και ηλεκτρικού.** Και αυτό την ίδια στιγμή που άλλες περιοχές του δήμου μπορεί να απέχουν ακόμα και διπλάσια απόσταση από κάποιον σταθμό.

Επιπλέον, **θα εξαφανιστούν από την πλατεία περίπου 70 δέντρα υψηλού πρασίνου** (πλατάνια, χαρουπιές κ.α.), τα οποία βάσει της μελέτης δε θα αντικατασταθούν, καθώς το ίδιο το έργο δεν επιτρέπει την ανάπτυξη πυκνής βλάστησης. Ο λόγος για «μεταφορά» των δέντρων και «πράσινο ισοζύγιο» πρόκειται για μια κοροϊδία, καθώς θα εξαφανιστεί ακόμα ένας χώρος πρασίνου στο ασφυκτικά τσιμεντοποιημένο κέντρο. Κοροϊδία είναι επίσης τα λόγια για «κλιματική κρίση» και «πράσινη ανάπτυξη», όταν κάθε έργο βιτρίνας καταλήγει να ξεριζώνει, παρά να ενισχύει το πράσινο στην πόλη.

Ενάντια στα Εξάρχεια της αντίστασης

Ο πραγματικός στόχος του όλου πολέμου ενάντια στα Εξάρχεια είναι διττός. Κατ' αρχάς, **πρόκειται για μια επιχείρηση που στοχεύει στον έλεγχο και στην αποστείρωση μιας περιοχής που ανέκαθεν αποτελούσε σύμβολο της πολιτικής ανυπακοής και του εναλλακτικού πολιτιστικού αντιπροτάγματος,** μιας γειτονιάς όπου έχουν χαραχθεί στιγμιότυπα των μεγαλύτερων αγώνων και κινημάτων του τελευταίου αιώνα, από τα Δεκεμβριανά και το Πολυτεχνείο, ως την εξέγερση του Δεκέμβρη του '08. Τα Εξάρχεια είναι ο χώρος όπου διαχρονικά αναπτύσσεται εντονότατη πολιτική δράση από την

αντικαπιταλιστική αριστερά και τον αναρχικό χώρο, λειτουργώντας ως κέντρο αγώνα για το εργατικό και φοιτητικό κίνημα και «έδρα» δεκάδων πολιτικών οργανώσεων, εργατικών σωματείων, συλλογικοτήτων, συνελεύσεων και καταλήψεων. Τα Εξάρχεια ενοχλούν το ελληνικό κράτος, και όσο υπάρχουν θα συνεχίσουν να το ενοχλούν, αποτελώντας το μεγαλύτερο αγκάθι μέσα στο κέντρο της πρωτεύουσας. **Έτσι, αυτό που γνωρίζουμε ως γειτονιά των Εξαρχείων δεν αρκεί να περιοριστεί ή να αδρανοποιηθεί, αλλά χρειάζεται να ξεριζωθεί από τον χώρο, και τη θέση της να πάρει κάτι άλλο.**

Μια νέα περιοχή όπου πολλοί όμως θα περνάνε, κανείς δεν θα μπορεί να ζει

Πέραν από αυτό τον στόχο, με την κατασκευή του σταθμού του μετρό, το οποίο χωροθέτησε στην πλατεία η Αττικό Μετρό Α.Ε., τα Εξάρχεια θα έρθουν να αγκαλιάσουν την ανάπλαση της ευρύτερης περιοχής που επιχειρείται με τη σχεδιαζόμενη υπόγεια ενοποίηση των Αρχαιολογικό Μουσείο-Ακροπόλ-Πολυτεχνείο (με χορηγία του Ιδρύματος Λαιμού), την ανάπλαση του λόφου του Στρέφη (με χορηγία της εταιρείας real estate Prodea) και με την πρόταση για μετατροπή του κτιρίου Γκίνη του ΕΜΠ, από μια φιλόξενη στέγη αγωνιστικών διαδικασιών και ζύμωσης, σε έναν κλειστό απονεκρωμένο χώρο.

Με τον τρόπο αυτό, **τα Εξάρχεια θα μετατραπούν σε έναν αποστειρωμένο και ουδέτερο τόπο κίνησης και κατανάλωσης, αποκλειστικά κατάλληλο για τη σύντομη προσέγγιση, διαμονή και περιήγηση, ως κομμάτι του ευρύτερου σχεδίου μετατροπής του κέντρου της Αθήνας σε ένα επιχειρηματικό θεματικό πάρκο, προσανατολισμένο στην ικανοποίηση των παροδικών αναγκών των επισκεπτών-τουριστών. Έναν τόπο όμως εντελώς ακατάλληλο για τα λιγότερα κερδοφόρα σχολεία, υπηρεσίες και χρήσεις για τους/ις κατοίκους** (π.χ. ένα σούπερ μάρκετ αντί 5 εστιατορίων ή μια 3ετής μίσθωση ενός ακινήτου αντί για βραχυχρόνια μίσθωση στο AirBnB). Αντιθέτως, όλα αυτά εκδιώκονται, παρασέρνοντας και τους μόνιμους κατοίκους που εξυπηρετούν. Έτσι, με τα ενοίκια και το κόστος ζωής να πολλαπλασιάζονται, τα χαμηλότερα εισοδήματα δεν θα μπορούν να υπάρξουν στη νέα «γειτονιά» που τους επιφυλάσσεται και με συνοπτικές διαδικασίες, όπως συμβαίνει ήδη, θα εξωθηθούν στον αυτο-διωγμό. Και κάπως έτσι τα Εξάρχεια, με την εμπορευματοποίηση ακόμα και της ιστορικής τους ταυτότητας, θα γίνουν η τέλεια alternative βιτρίνα.

Έτσι γίνεται αντιληπτό ότι **το σχέδιο της κυβέρνησης, της δημοτικής αρχής και της Αττικό Μετρό Α.Ε., είναι η κατασκευή σταθμού -συγκεκριμένα- στην πλατεία Εξαρχείων, με βάση μια -συγκεκριμένη- διπλή στόχευση.** Κατά συνέπεια, μια συζήτηση περί μεταφοράς του σταθμού, π.χ. στην οδό Τοσίτσα, όπως επιμένουν να υποστηρίζουν οι

δυνάμεις του **ΣΥΡΙΖΑ** ή κατασκευής του με «τήρηση των πολεοδομικών κανονισμών και αποζημίωση των επιχειρηματιών της περιοχής», όπως λένε οι δυνάμεις του **ΚΚΕ** κατά την πάγια αναπτυξιολαγνεία τους, χάνει την επαφή με το πραγματικό πρόβλημα, καθώς αγνοεί τον συνολικό σχεδιασμό που το γεννά. Συνεπώς, **αυτές οι προσεγγίσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν παρά ελλειμματικές, αναντίστοιχες και αποπροσανατολιστικές.** Κάτι άλλο που υποτιμάται σοβαρά είναι το **έλλειμμα δημοκρατίας εντός κοινοτικών και δημοτικών συμβουλίων.** Εκεί, με συσκέψεις-παρωδία αποφασίζεται «έκτακτα» και προσχηματικά η καταστροφή της πλατείας, με γελοίες αφορμές όπως η μεταφορά του κεντρικού της αγάλματος. Έτσι υποτιμάται η ουσιαστική παρέμβαση των κατοίκων της γειτονιάς, εναντίον της οποίας βγαίνουν έκτακτα εντάλματα απαγορεύσεων διαμαρτυριών, όπως στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου στις 29/8.

Θέλουμε τα Εξάρχεια να παραμείνουν στα χέρια των κατοίκων τους;

Το πραγματικό ερώτημα λοιπόν, δεν είναι το πού «θέλουμε» να μπει σταθμός του μετρό. **Είναι το αν θέλουμε τα Εξάρχεια να είναι γειτονιά,** αν θέλουμε να παραμείνουν η γειτονιά της πολιτικής αμφισβήτησης και των κινημάτων και αν θέλουμε αυτή η γειτονιά να είναι ζωντανή, με μόνιμους κατοίκους.

Στο πλαίσιο αυτού ακριβώς του ερωτήματος, **οφείλουμε να πάρουμε ξεκάθαρη θέση υπέρ της δημιουργίας πυκνού δικτύου μέσων σταθερής τροχιάς, το οποίο θα περιορίζει τις ανισότητες ανάμεσα στις συνοικίες της Αθήνας,** αντί να δίνει επιπλέον συγκριτικά πλεονεκτήματα στις συνοικίες της αστικής τάξης. Και για τον ίδιο λόγο, **να ταχθούμε απερίφραστα κατά της κατασκευής του σταθμού μετρό στην πλατεία,** ενός σταθμού ο οποίος θα ακολουθήσει το μοντέλο των μεγα-σταθμών που διαλύουν τους δημόσιους χώρους, και σχεδιάζονται από μια Α.Ε. ιδιωτικού δικαίου, χωρίς ούτε την τυπική διαβούλευση, με επίκληση «τεχνικών προϋποθέσεων» και «απαιτήσεων» που κανένας/μια δεν μπορεί να ελέγξει.

Κυρίως όμως **οφείλουμε να μην επιτρέψουμε τη συνέχιση του σχεδίου που αποσκοπεί στην εξόντωση μιας γειτονιάς με σκοπό την εξουδετέρωση της πολιτικής αμφισβήτησης και τον έλεγχο, όχι μόνο αυτής, αλλά και του κέντρου της πόλης συνολικά**. Το σχέδιο αυτό φαίνεται ήδη να αντιμετωπίζει σοβαρές δυσκολίες, όχι μόνο από τη μεριά των κατοίκων, που από την πρώτη κιόλας μέρα κινητοποιούνται μέσω συλλογικοτήτων όπως η συνέλευση «Όχι Μετρό στην Πλ. Εξαρχείων» με μαζικές και πολύμορφες δράσεις, αλλά και από τους εργαζομένους στο εργοτάξιο που εναντιώνονται στα σχέδια κυβέρνησης-δήμου-Αττικό Μετρό Α.Ε. με αλλεπάλληλες στάσεις εργασίας και

απεργίες.

Όμως πέρα από τους κατοίκους και τους εργαζόμενους, **είναι υποχρέωση όλων των πολιτικών και κινηματικών οργανώσεων της εργατικής τάξης να υποστηρίξουν τον αγώνα ενάντια στην κατασκευή σταθμού μετρό στην πλατεία Εξαρχείων, χωρίς υπεκφυγές.** Ούτως ώστε ο αγώνας αυτός να βγει και από το στενό πλαίσιο των Εξαρχείων, καθώς αφορά την καταπιεσμένη κοινωνική πλειοψηφία όλης της πόλης.

Η επίθεση στα Εξάρχεια ως κομμάτι ενός μεγάλου παζλ

Το σχέδιο για τα Εξάρχεια αποτελεί αιχμή και πλευρά της συνολικής αναμόρφωσης και των εφτά κοινοτήτων του πόλης στις επιταγές του κεφαλαίου και στην αδηφάγα μανία του για κίνηση και κέρδος. Ο «Μεγάλος Περίπατος», η περίφραξη Φιλοπάππου, η τσιμεντοποίηση 30 στρ. και μουσειοποίηση του πάρκου της Ακαδημία Πλάτωνα, οι τσιμεντένιες αναπλάσεις στο πάρκο «Κύπρου και Πατησίων» και στο «Δρακόπουλο», τα «πάρκα τσέπης» στο Παγκράτι, η εκρίζωση των μεταναστ(ρι)ών στον Ελαιώνα για τα συμφέροντα της ΠΑΕ Παναθηναϊκός, το παραλιακό μέτωπο που εκκινεί από το κέντρο και η μεταφορά των υπουργείων στην ΠΥΡΚΑΛ είναι κάποια ακόμα από τα σχέδια που διαμορφώνουν μια πόλη χωρίς κατοίκους. Για εμάς, **όλα αυτά τα σχέδια υποτάσσονται στην καπιταλιστική κερδοφορία, μέσω της τουριστικοποίησης ενός από τα ελάχιστα μητροπολιτικά κέντρα με μεικτό πληθυσμό και χρήσεις.** Η ολοκλήρωση αυτού του project θα σημάνει τον ξεριζωμό της λαϊκής κατοικίας, τη διάλυση του κοινωνικού ιστού και την ταφόπλακα στον αγώνα των κατοίκων για γειτονιές λαϊκές, πολύχρωμες, πολυεθνικές και πολύθρησκες, κόντρα στον ρατσισμό και τον φασισμό.

Για εμάς οι «πίσω αυλές» της πόλης δεν χρειάζονται φαραωνικά έργα βιτρίνας, αλλά ενισχυμένες δημοτικές, κοινωνικές και τεχνικές υπηρεσίες και υπηρεσίες πρασίνου.

Δεν χρειάζονται τσιμέντο και αστυνόμευση, αλλά ελεύθερους δημόσιους χώρους και πράσινο. Για αυτές και μαζί με αυτές τις γειτονιές θα παλέψουμε για μια πόλη σύμφωνα με τις ανάγκες μας.

Η μάχη των Εξαρχείων τώρα αρχίζει. Όπως έχει ήδη φανεί, θα είναι πιο δύσκολη από όσο περίμεναν.

• Όχι σταθμός του μετρό στην πλατεία Εξαρχείων. Άμεση απόδοση της πλατείας στο κοινό

• Όχι στην ιδιωτικοποίηση του λόφου Στρέφη

• Όχι στην τουριστικοποίηση του ευρύτερου κέντρου. Κατοικία για τις ανάγκες εργαζομένων και νεολαίας. Μείωση των ενοικίων. Μείωση αντικειμενικών αξιών και τελών

• Ενίσχυση των υπηρεσιών στον δήμο της Αθήνας. Μόνιμες και σταθερές προσλήψεις, όχι στις ευέλικτες σχέσεις εργασίας

• Όχι σε αναπλάσεις βιτρίνας και τσιμεντώματος των γειτονιών. Δημόσιοι και ελεύθεροι χώροι για τον λαό

• Πυκνό δίκτυο δημόσιων και δωρεάν συγκοινωνιών και μετρό σε όλη την Αθήνα, με προτεραιότητα τις παραμελημένες λαϊκές γειτονιές

• Υπεράσπιση όλων των καταπιεσμένων κοινωνικών ομάδων και της ελεύθερης πολιτικής και κινηματικής δράσης στο κέντρο της Αθήνας

• Συλλογικότητα, αυτοοργάνωση, συντονισμός, ενότητα στη δράση.

Γραφεία Αιόλου 47, 3ος όρ., τηλ. 2103248892

Δημοτικός σύμβουλος: Κεφαλληνός Παναγιώτης

Ομάδα συλλογικής εκπροσώπησης: Ρέππα Ντίνα, Ρίζος Μιχάλης, Μάτσα Κατερίνα, Παπαχριστούδη Ματίνα, Σιαπάτης Αποστόλης, Μένου Κική